

KATEHEZA

Životni poziv - za više razrede OŠ

Autori: Verica Razum-Hrmo i Ivica Hrmo

CILJEVI:

- Suočiti vjeroučenike s njihovim vrijednostima.
- Upoznati neke uzore vjere kroz tekstove o njihovom životu.
- Usporediti vjeroučeničke vrijednosti s vrijednostima uzora naše vjere koje smo upoznali.
- Prepoznati Božji poziv u svom životu i odgovoriti na njega.

1. Uvodna molitva

Toliko toga mogu

Gospodine, hvala ti, što toliko toga mogu.

Mogu: gledati, slušati, mirisati, kušati, osjećati, zahvaćati, hodati, čitati, pisati, misliti, moliti, zahvaljivati, tražiti, ljubiti...

Gospodine, hvala ti, što toliko toga mogu.

I daj mi da se svojim sposobnostima služim na dobro.

Dieter Hintz i dr.

2. Motivacija

a) RAZGOVOR - MOJE VRIJEDNOSTI

· Prisjeti se koje slike ili postere imaš na zidovima svoje sobe. Koje vrijednosti u njima prepoznaješ? Što u svom životu stavljaš na prvo mjesto? Tko su ti uzori? Što ti se kod njih sviđa?

b) RAZGOVOR O VRIJEDNOSTIMA

- Vjeroučenicima nudimo ilustracije nekih vrijednosti u životu. Za lakše praćenje i razgovor možemo ih kopirati na grafoliju. Ispod ponuđenih slika su navedene neke vrijednosti koje vjeroučenici mogu povezivati sa slikama. Vjeroučitelj(ica) ili vjeroučenici mogu dodati i neke druge vrijednosti.

- Nakon razgovora ih vjeroučitelj(ica) potiče da napišu svoju ljestvicu vrijednosti.

- Vjeroučenici predstavljaju i komentiraju svoje ljestvice.

ILUSTRACIJE:

VRIJEDNOSTI: ljepota, zdravlje, bogatstvo, pomaganje drugima, rad, zabava, obitelj, vjera, ljubav prema prirodi, zajedništvo (igra), prijateljstvo, ljubav ...

3. Najava tekstova

Vjeroučitelj najavljuje: U šumi vrijednosti koje susrećete, ponekad je teško izabrati ili se izboriti za one prave. Možemo nam pomoći primjer drugih, možemo se pitati koje su vrijednosti oni slijedili i kako je izgledao njihov život. Nama vjernicima, najbolji je uzor Isus i oni koji su često dali i svoj život za njega.

Evo nekoliko tekstova koji će nam pomoći da upoznamo neke uzore naše vjere.

4. Rad s tekstovima

Ponuđeno je više tekstova. Vjeroučitelj ih može skratiti ili

izabrati jedan od njih, može tekst prepričati ili dati starijim vjeroučenicima mogućnost da rade u manjim grupama. Tekstovi su iz knjige *Ja izabrah vas: materijali za odgoj mladih u vjeri*, uredničko vijeće - Ivica Jagodić ..., Zagreb, Alfa, Framma, 2000.

Poticaji za rad u grupi:

- Pročitajte tekst.
- Razgovarajte.
 - Kako se osoba o kojoj ste čitali odazvala na Božji poziv?
 - Na koje je poteškoće nailazila?
 - Prihvaća li odmah i sa sigurnošću Božju ponudu?
 - Koje vrijednosti prepoznajete u životu te osobe?
- Napišite kratki izvještaj o radu u grupi.

MOJSIJEV POZIV

(7) "Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu", nastavi Jahve, "i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. (8) Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca. (9) Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače. (10) Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta." (11) "Tko sam ja da se uputim faraonu", odgovori Mojsije Bogu, "i izvedem Izraelce iz Egipta!" (12) "Ja ću biti s tobom", nastavi. "I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu." *Iz/ 3, 7-12;*

Biblija ga prikazuje kao mladog Židova koji je odgojen u kulturi starog Egipta. Odmah je pokazao svoju plemenitu narav i želju za slobodom kad je udario egipatskog stražara

koji je zlostavljao njegovu braću koji su morali raditi teške poslove. Iskusio je što znači doživjeti neuspjeh svojim postupcima bez plana, nerazumijevanjem svojih najbližih, strahom od faraona. Povukao se u Sinajsku pustinju da bude pastir (Izl 2,11-22). Kao da su mu svi snovi propali. Ali, upravo u pustinji Bog ga čeka. Tu ga zove kako bi se uveo u velike događaje oslobođenja svoga naroda. Mojsije to nije mogao odbiti.

Mojsija je privukao neobičan znak: kraj Božjeg brda gori grm i ne sagorijeva. On nije površan i rastrešen. Sposoban je pažljivo promatrati i diviti se. Mojsije je čovjek koji istražuje: "Hajde da priđem reče on - i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva" (Izl 3,3).

U svojoj predanosti se Mojsije našao pred neočekivanim događajem. Bog mu dolazi i govori mu. Osobno i ljubazno ga zove po imenu. A Mojsije ga ne izbjegava, ne zatvara se u strah i nesigurnost. Prihvaća razgovor koji mu Bog nudi, premda još ne zna kamo će ga to dovesti. jednostavnim riječima: "Evo me!" pokazuje da je velikodušno i potpuno predan (Izl 3,4).

Kad čovjek kao Mojsije susretne Boga, obuzmu ga dva suprotna osjećaja: Shvaća da se nalazi pred tajnom koja ga nadilazi. S Bogom se ne može ponašati kao s čovjekom. Potrebno je veliko siromaštvo i poniznost da ga možemo saslušati: treba skinuti obuću i prekriti lice! Ali ako ga iskreno saslušamo, onda uvidamo da Bog nije neki daleki Bog. On je već od ranije nazočan a našem životu. Radio je za nas i s nama. Sve ono što smo doživjeli nosi ljubazni pečat njegova djelovanja. Mojsije je upoznao upravo takvog Boga, onoga koji je već djelovao u povijesti njegovih otaca (Izl 3,5-6).

ANĐEO MEĐU SMRTNICIMA

Petoga rujna 1998. godine odjeknuo je glas svijetom: umrla je živa svetica. Tako bi se ukratko mogao sažeti životni put dug 87 godina, nesebično poslanje i sjajna karizma majke Terezije, koja je gotovo cijeli svoj život provela pomažući drugima. I to ne pukom pomoći, nego strastvenom samilošću u najmučnijim dijelovima svijeta, kakav je, na primjer, Kalkuta, gdje je sa svojim sestrama misionarkama ljubavi s ulica podigla na desetke tisuća gubavih, bolesnih i odbačenih ljudi.

Rođena je 26. kolovoza 1910. a Skopju a albanskoj obitelji Bojaxhiu kao posljednje od troje djece. Kad je imala tek dan, krštena je kao Agneze Gonxha. Još je kao učenica odlučila posvetiti se Bogu i otići kao misionarka u Indiju. U Irskoj, 1928. godine ulazi a Red sestara od Loreta, a 1929. putuje u Indiju, radeći ondje 20 godina kao učiteljica. U svakodnevnom dodiru s indijskom stvarnošću procijenila je da samostanski angažman nije dovoljan, da je bijeda u Indiji tako beskrajna, a sirotinja toliko prepuštena sebi, poglavito u bolesti i smrti pa je 1948. zahtijevala da izađe iz samostana na ulice. Dopustili su joj pa je sama kao redovnica pošla među najsiromašnije u Kalkuti, odjenuvši se u običan sari i samo četiri rupije (današnjih 5-6 kuna) uza se. Uskoro je dobila odobrenje nadležnog biskupa da započne s novom družbom Misionarki ljubavi koja je počela s radom 1950. godine. Majka Terezija i njezine sestre posvetile su se prvo zapuštenoj djeci te umirućima i drugima teškim bolesnicima, počevši od gubavaca.

Pravilo reda zasnovano je na jednostavnom geslu: "Služiti siromašnima da bi se služilo životu." Majka Terezija živjela je iz dana a dan živu kršćansku vjeru koja je u konkretnim slučajevima pozivala na ljubav, mir i oprost, a osuđivala mržnju, osvetu i zlo.

AKTUALNOST OSOBE 1 PORUKE KARDINALA ALOJZIJA STEPINCA

Alojzije Stepinac rođen je 8. svibnja 1898. Godine a Hezanšću, a župi Krašić. U Krašiću je

dovršio osnovnu školu i potom započeo svoje obrazovanje a Zagrebu. Godine 1916. uspješno je položio maturu to je istog dana započeo s vojnom službom a Karlovcu. U Rijeci je godinu kasnije završio časnički tečaj. Nakon časničkog tečaja, ratišta i zarobljeništva Alojzije Stepinac je konačno razvojačen.

Vrativši se a Krašić, čvrsto je odlučio da neće u svećenički stalež. U jesen 1919. upisao je agronomski fakultet u Zagrebu, no već se nakon jednog semestra vratio a Krašić i ondje se posvetio gospodarstvu kroz gotovo šest godina. Tada se bavio razmišljanjem o ženidbi. Godine razmišljanja i molitve u njemu razbistriše svećenički poziv i Stepinac naposljetku odlazi u Rim na studij i ondje 1931. godine biva promoviran za doktora teologije. Godinu prije je zaređen za svećenika.

Njegov svećenički i biskupski put ispunjen je brojnim napetostima i pritiscima toga vremena. Usprkos svemu tome on se revno zauzima za potrebne svih nacija i vjera. Vrlo problematično područje odnosa Crkve i države naposljetku ga za vladavine komunizma dovodi pred "narodni" sud gdje je nepravедno osuđen. Zadnje godine života provodi a zatvoru i pritvoru. Na njega se vrše brojni psihički pritisci i mučenja. Umire 10. veljače 1960. godine.

U subotu, 3. listopada, Sveti Otac Ivan Pavao II. prigodom drugog dolaska a našu domovinu, u Mariji Bistrici proglasio

je Slugu Božjega kardinala Alojzija Stepinca BLAŽENIM.

U jednom svom govoru kaže: "Temelj, na kojem počiva istinska i trajna sloboda i sreća jednog naroda ... nisu niti prazni ugovori, niti bombarderi, niti prijateljstva, niti novčana snaga naroda sama po sebi, ako ne prethodi nešto drugo, mnogo vrednije. A to drugo nije ni više ni manje nego Isus Krist." Ono što vrijedi za narod vrijedi dakako i za pojedinca.

"Podsjećam te: raspiri milosni dar Božji koji je a tebi po polaganju mojih ruku. jer nije nam Bog dao Duh bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora" (2Tim 1,6).

To je sljedeća rečenica koja upućuje na Stepinčevu osobu. On je duboko zauzet za Božju stvar. Svoju zauzetost manifestira na mnoge i različite načine. Stepinac još kao mladi svećenik postaje prijatelj sirotinje zagrebačkog predgrađa. Bio je pokretač Karitasa zagrebačke nadbiskupije. "Ljubav prema bližnjemu, za koju se nadbiskup Stepinac toliko zalagao u svim svojim propovijedima, za koju i on poput sv. Pavla spremno sebe žrtvuje, nije čisto humana stvar, neki bijedni humanizam koji se brzo gasi, već je to ljubav koja je nadnaravnog reda, i koja izvire iz Božjeg srca, iz Isusa Krista, koji je očitovanje Boga koji je Ljubav" (C. Tomić).

Augustin iz Hipona

Danas bismo rekli da je Augustin, kojega je u 32. godini života na Veliku subotu 387. sveti biskup Ambrozije krstio u Milanu, iskušao sve i svašta. Podrijetlom je iz Tagaste (danas Souk Ahras u Alžiru), gdje se rodio 354., a dobio je vrlo ugledno klasično obrazovanje koje ga je povezalo sa svim najznačajnijim kulturološkim gibanjima iz tog doba; neko je vrijeme pripadao heretičkoj sekti manihejaca. U

životu je sklopio mnoga prijateljstva, ali je imao i neurednih ljubavi, to mu se rodio sin Adeodato. Nad njim je bdjela majka Monika, koja je mnogo molila, uzdajući se sa sigurnošću da će Bog svakako učiniti da njezin sin velikih talenata i velikih nesavršenosti čuje njegov glas.

Nakon rada u Milanu, vratio se u Afriku, počeo je živjeti asketski, pa je na poticaj biskupa i naroda u Hiponu zaređen za svećenika, a potom za biskupa toga malog lučkog grada.

Ovaj veliki teolog u "Ispovijestima" otvara svoju dušu, a njegov put traženja Boga vrhunski je primjer u koji se treba ugledati svaki onaj koji istinski traga za Istinom.

"Kasno sam to uzljubio, ljepoto tako stara i tako nova, kasno sam to uzljubio! A eto, ti si bio u meni, a ja izvan sebe. Ondje sam to tražio nasrćući na to lijepa bića koja si stvorio, ja rugoba. Ti si bio sa mnom, a ja nisam bio s tobom. Mene su daleko od tebe držale one stvari koje, ne bi po-stojale kad ne bi bile a tebi. Zvao si me i vikao, probudio si moju gluhoću, zabljesnuo si, sjevnuo si i rastjerao moju sljepoću, prosuo si miomiris, a ja sam ga upio, pa uzdišem za tobom, okusio sam, pa gladujem i žeđam, dotaknuo si me, ja gorim za mirom tvojim." sv. Augustin

5. Sinteza u plenarnom radu

Svaka grupa predstavlja rezultate svoga rada. U razgovoru, uz pomoć vjeroučitelja(ice), otkrivaju koje su zajedničke vrijednosti svih osoba nakon što su se odazvale na Božji poziv.

Može li se povezati njihov život s Isusovim riječima: «Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzmi

svoj križ i neka ide za mnom.» Mt 16, 24

6. Aktualizacija

Hoće li neki od likova naći mjesto u tvojoj sobi?

Može li koja njihova osobina promijeniti tvoju ljestvicu vrijednosti?

7. Stvaralačko izražavanje

Pokušaj pronaći sliku ili poster nekog od spomenutih uzora vjere koje smo upoznali. Ako su te oni podsjetili na nekoga tko je također prihvatio Božji poziv stavi i njegovu sliku na svoj na svoj zid.

Oni su u svom životu ostvarili Isusov poziv: «Hoće li tko za mnom ...». Podsjećali li tebe križ u sobi na poziv koji Isus i tebi upućuje?

ili

U pismenom izražavanju odaberite jednu temu:

Intervju sa svecem

Moj životni poziv

8. Završna molitva

ODAZIV

Gospodine Isuse Kri.ste,
postao si čovjekom, ne da ti služe,
nego da služiš.

U tvojoj Crkvi svaki talenat može biti od koristi.
Ako me zoveš,
neću izmicati.
Daj mi odvažnost da se odazovem.
Udijeli mi svoga Duhakod malih i velikih odluka.
Ako nešto nisam dobro shvatio,
pomoći ćeš mi naći pravu riječi ustrajati.
I druge ću habritida preuzmu zadaću u tvojoj zajednici,
da ti - u nama ljudima-uzmogneš služiti.
Oduševi me za to.
Nek moj dragovoljni doprinosbode tvoja radosna poruka.
Gospodine, ne želim živjeti da mi služenego da služim.

ili

U moje srce je ušao Prijatelj.
Moje ljuške su pale.
On sve zna.
Pred njim nema smisla glumiti.
On me prihvaća.
Evo me, Gospodine, u svoj iskrenosti svoga srca.
Dajem ti svoju slobodu: otključaj sva vrata moga bićajer ja
ne znam sam ući.
Utisni u moju svijest samo jedno: Ljubav.
Sebe. To mi je dosta.
Danas izabirem put: samo Ljubav.